

Bütün Kapılar Sana Çıkar

– Mehmet Tevfik ELTAS · 03 Haziran 2025

Sürgün ömrümdü soran, gün gelirden dokunursun
Dokunursun kurunun yanında yaş oduna da
Sürgününde yaşarken, bu sürgünler niye?
Sürgününden konuşan, çağırandı yalnızlığım
Bütün kapılar sana çıkar, Ey ebedi nişangâhım.

Belki öğrenmek için, saklananı görmek için
İçimdeki labirent arayandır hep seni
Belki yalnızlığım çağırın, yalnız kaldığım yerde
Belki de vuslatı bilmek için; ne dersin?
Bütün kapılar sana çıkar, Ey ebedi nişangâhım.

Her ayrılık verirken o müthiş erimeyi,
Yitip giden, kaybolan çiçeğinin dikeninden
Yeni bir ışıktır doğan, derininde taa kalbinde
Sürgününün anlamı da; kaderindir elinde
Bütün kapılar sana çıkar, Ey ebedi nişangâhım.

Perdenin altındaki! Mührüyle daim hüküm,
Hikâyem taa ezelden, çoktan yazılmış; iki büklüm
Takdir böyleymiş; neyleyim, neyleyim; takdir kanı
Bela yağmuru hep yağar, hep yağar üzerime
Suya sabuna dokunma! Fark etmiyor, sonuç aynı
Bütün kapılar sana çıkar, Ey ebedi nişangâhım.

Leyla yüzü Yusuf gördü , suçsuz başa arif gönül
Aşkın kuyusuna nice çiçek uzanmıştı
Seni sevenin suçu! Düşman türeten perde
Bak, geliyor üstüne, acımadan, belki yerde!
Yangınında yananlar, yeni Nemrut doğurmuştu
Doludizgin, hesapsız şah verirken düşmanın
Bütün kapılar sana çıkar, Ey ebedi nişangâhım.

Ayaklarıyla çiğneten, açık veren bir Leyla
Yıpranır, ezilirsin deli çağın vitrininde

Aç kapıyı gardiyan! Günahsızım ben yine
Sürgünlerim kafes verir, yanık türkü çok derinden
Bütün kapılar sana çıkar, Ey ebedi nişangâhım.

Başrolü bilinmeyen figüransın sen elinden
Küfe sırtında şimdi, döner dünya belinden
Bütün kapılar sana çıkar, Ey ebedi nişangâhım.